

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3226/2023. (V. 5.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.21.137/2021/11. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaságok jogi képviselőjük útján (dr. Kodela Viktor ügyvéd) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.21.137/2021/11. számú ítélete és a Fővárosi Ítéltábla 3.Pf.20.320/2021/4/II. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését indítványozták.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló eljárás jelen alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából releváns elemei az alábbiak szerint összegezhetőek.
- [3] A későbbi alperes Magyar Állam képviseletében eljáró Nemzeti Földalapkezelő Szervezet (a továbbiakban: NFA) az I. rendű indítványozóval 2011. május 9-én termőfölddel kapcsolatos hasznosítási kötelezettségre irányuló megbízási szerződést kötött 2011. október 31-ig szóló határozott időre. Az I. rendű indítványozó vállalta, hogy a földterületek használatáért használati díjat fizet, tudomásul vette, hogy a hasznosítási kötelezettség teljesítését saját költségére és kockázatára vállalja, az NFA-val szemben ebből eredően követelést nem érvényesíthet. Rögzítették a felek, hogy az I. rendű indítványozó a szerződés teljesítésével összefüggésben keletkezett költségeit az NFA-val szemben nem érvényesítheti, annak megtérítését nem követelheti.
- [4] A földterületek megművelésének megkezdésekor az I. rendű indítványozó a földterületek rendkívüli elhanyagoltságát tapasztalta, amelyről az NFA-t értesítette, majd megkezdte a művelési ágnak megfelelő állapot visszaállításához szükséges munkák elvégzését. Ezt követően a felek 2012. május 15. és október 15. napja közötti időre lényegében azonos tartalommal újabb megbízási szerződést kötöttek. Az I. rendű indítványozó a megbízási szerződésekben kikötött használati díjat nem teljes egészében fizette meg az alperesnek, a meg nem fizetett díjak felülvizsgálatát kérte az általa elvégzett munkákra tekintettel.
- [5] A megbízási szerződések lejáratát követően az NFA haszonbérleti pályázatokat írt ki, amelyeket az I. rendű indítványozóval azonos tulajdonosi kör tulajdonában és irányítása alatt álló II. rendű indítványozó nyert el. A felek megállapodtak, hogy a haszonbérlet gyakorlásának éves díján felül a II. rendű indítványozót terheli a haszonbérlet fennállásának idején valamennyi haszonbérlet földre vonatkozó, a haszonbérlet földdel összefüggésben felmerült költség, közteher és valamennyi kapcsolódó díj, illeték megfizetése, értéknövelő beruházásra viszont csak az alperes előzetes, írásbeli hozzájárulása esetén jogosult a II. rendű indítványozó folytatta a földterületek rendbetételére irányuló munkákat. A II. rendű indítványozó a földterülettel kapcsolatos munkálatokra tekintettel a haszonbérleti díj felülvizsgálata iránt kérelmet terjesztett elő az alperes felé, azonban a felek között megegyezés nem született.
- [6] Az indítványozók kártérítés iránt fordultak a bírósághoz. Az I. rendű indítványozó szerint az alperesnek a földterületeket olyan állapotban kellett volna átadnia, ami lehetővé teszi a művelési ágnak megfelelő hasznosítást. Elsődleges keresetében a szükséges és hasznos költségei, másodlagos keresetében szerződésszegéssel okozott kár, harmadlagos keresetében az alperes jogalap nélküli gazdagodása megtérítését kérte. Szerinte a területtisztítási munkák nem képezték a szerződés tárgyát. A II. rendű indítványozó előadta, hogy a haszonbérleti szerződések keretében a földterületek művelési ágának megfelelő állapotba történő visszaállítása olyan rendkívüli értéknövelő munkának, felújításnak minősül, amelyek költsége a haszonbérbeadót terheli, az elvégzett munkák költsége egyben a dologra fordított szükséges kiadásnak is minősül, aminek megtérítését igényelheti. Másodlagosan szerződésszegéssel okozott kár, harmadlagosan pedig az alperes jogalap nélküli gazdagodása

megtérítését kérte. Az alperes szerint az első megbízási szerződésben az I. rendű indítványozó vállalta, hogy a művelési ágnak megfelelő hasznosítás költségei őt terhelik, míg az újabb megbízási szerződés megkötésekor már kétséget kizáróan tudott a területek elhanyagolt állapotáról. Szerinte a költségviselés tárgyában a felek eltértek az 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) megbízásra vonatkozó általános szabályaitól. Hivatkozott arra is, hogy a haszonbérleti szerződések megkötésekor a II. rendű indítványozót ugyanaz a személy képviselte, mint aki a megbízási szerződések megkötése és teljesítése során az I. rendű indítványozót, így a szerződéskötéskor tisztában volt az ingatlanok állapotával.

- [7] Az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék 18.P.20.930/2018/85. számú ítéletével az indítványozók elsődleges kereseti kérelmét megalapozottnak találta, és kártérítés megfizetésére kötelezte az alperest. Kifejtette, hogy az alperest nem a vállalása, hanem a törvényi rendelkezések alapján terhelte szavatossági felelősség azért, hogy a megbízási és haszonbérleti szerződések tárgyát képező földterületek szerződésszerű használatra alkalmas állapotban legyenek. A törvényszék indokolása értelmében a régi Ptk. 306. § (3) bekezdése alapján az indítványozók a munkák elvégzésére jogosultak voltak, költségeiket pedig az alperestől követelhetik.
- [8] Az alperes fellebbezése nyomán eljáró Fővárosi Ítéltábla 3.Pf.20.320/2021/4/II. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és az indítványozók keresetét minden kereseti kérelemre kiterjedően elutasította. Álláspontja szerint a hasznosítási kötelezettség teljesítésével felmerülő feladatok gondos ellátásához szükséges a földterületek kitisztítása, azaz az I. rendű indítványozó költségei a hasznosítási kötelezettség teljesítésével összefüggésben keletkeztek, amelyeket ő volt köteles viselni. A régi Ptk. 305/A. § (1) bekezdése alapján pedig kizárt volt az alperes felelőssége, mivel az I. rendű indítványozó az alperes teljesítését az ingatlan állapotának ismeretében fogadta el. A másodfokú bíróság úgy foglalt továbbá állást, hogy az I. rendű indítványozóval azonos tulajdonosi körbe tartozó II. rendű indítványozó nyilvánvalóan ismerte a földterület állapotát a haszonbérleti szerződés megkötésekor, így az alperes felelőssége kizárt.
- [9] Az indítványozók felülvizsgálati kérelmét a Kúria Pfv.III.21.137/2021/11. számú ítéletével nem találta alaposnak, és a jogerős ítélet hatályában fenntartotta Megállapította, hogy a megkötött megbízási és haszonbérleti szerződések alapján az indítványozókat terhelte a földterület hasznosítási kötelezettsége teljesítésével kapcsolatos minden költség. Egyetértett a másodfokú bírósággal abban, hogy az alperes mentesült a szavatossági felelősség alól, tekintettel arra, hogy az indítványozók a hibát a szerződéskötés időpontjában már ismerték. Külön is kiemelte, hogy az I. rendű indítványozó azt követően, hogy az ingatlanok birtokba vételét követően észlelte azok állapotát, a szerződést nem támadta meg tévedés címén, akkor nem hivatkozott szerződésszegésre, nem állt el a szerződéstől, sőt az ingatlanok állapota és a művelési ág helyreállításának immár ismert költségvonzata ellenére 2012-ben újra megkötötte a megbízási szerződést. Az indítványozók azon kifogására, amely szerint a másodlagos és harmadlagos kereseti kérelmük tárgyában az elsőfokú bíróság nem folytatott le bizonyítási eljárást azt állapította meg, hogy ezeket a kereseti kérelmet nem bizonyítottság hiányában utasította el az ítéltábla, hanem érdemben találta azokat alaptalannak.
- [10] 1.2. Az indítványozók az alkotmányjogi panaszukban a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.21.137/2021/11. számú ítélete és a Fővárosi Ítéltábla 3.Pf.20.320/2021/4/II. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését indítványozták. Arra hivatkoztak, hogy a támadott ítéletek sértik az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tulajdonhoz való jogot, a XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, továbbá a XXVIII. cikk (7) bekezdés szerinti jogorvoslathoz való jogot.
- [11] Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét arra alapozták, hogy az ítéltábla és a Kúria döntéseinek fényében az ingatlanok művelési ágnak megfelelő helyreállítási kötelezettsége és költségei az indítványozók terhén maradt. Ez azt eredményezte szerintük, hogy a megbízási és a haszonbérleti időtartama alatt számukra olyan rendkívüli mértékű költségeket kellett vállalniuk, amely a tulajdonuk súlyos sérelmével járt. Hivatkoztak arra, hogy a tulajdon alapjogi védelme kiterjed a tulajdonjoghoz kapcsolódó egyéb dologi és kötelmi, vagyoni értékkel bíró jogosultságokra is, így alapjogi védelem illet meg minden jogosultat, aki vagyoni értékkel bíró jogát egyértelmű jogcím alapján gyakorolja (ebbe beletartozik a termőföld haszonbérlete is). Érvelésük értelmében a termőföldek művelési ágnak megfelelő állapotban történő átadása a Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII. törvény (a továbbiakban: NFA tv.) szerint a tulajdonos feladata és kötelezettsége, ennek költségét az indítványozók nem lettek volna kötelesek viselni. Azzal azonban, hogy a bíróságok megfosztották az indítványozókat attól, hogy ezen költségeiket áthárítsák bírói ítélettel a felelős tulajdonosra, megsértették az Alaptörvényben biztosított tulajdonhoz való jogukat. Arra hivatkoztak, hogy a várható nyereség ugyan nem minősül

alkotmányosan védett értéknek, azonban amennyiben annak elmaradása a tulajdonjog korlátozása okán következik be, alapjogsérelem állapítható meg.

- [12] Az indítványozók szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogukat megsértve az ítéletábrá és a Kúria elzárta őket attól, hogy a másodlagos és harmadlagos kereseti kérelmek tárgyában tényelőadásaikat és jogi érvelésüket előadják, bizonyítást indítványozzanak. Azt is állították, hogy a másodlagos és harmadlagos kereseteket lényegében elsőfokon döntötte el a másodfokú bíróság, ami ellen a panaszosok így nem tudtak rendes jogorvoslatot előterjeszteni, amivel a XXVIII. cikk (7) bekezdésében garantált jogorvoslathoz való joguk is sérült. Azt hangsúlyozták, hogy az ítéletábrá az elsőfokú ítélet megváltoztatása mellett a másodlagos és harmadlagos kereseti kérelmek elutasításáról úgy döntött, hogy azok tekintetében korábban az elsőfokú ítélet nem döntött és az elsőfokú eljárásban a bíróság nem is vizsgálta azokat. Szerintük a másodfokú bíróságnak az elsődleges kereseti kérelem elutasítása mellett új eljárásra kellett volna utasítania az elsőfokú bíróságot. A bizonyítási eljárás nagyterjedelmű vagy teljes megismétlése, illetőleg kiegészítése lett volna szükséges ahhoz, hogy azokról döntenı lehessen. Azt állították, hogy az elsőfokú eljárásban a bíróság akarata ellenére bizonyítást nem vezethettek. Szerintük nem tudták az ügyüket a másodlagos és harmadlagos kereseti kérelem vonatkozásában az elsőfokú eljárásban előadni, ezzel érvelésük szerint elvonták az ügyük előadáshoz fűződő jogukat, sérült a fegyveregyenlıség, a tisztességes eljárás elve, illetve a másodfokú bíróság jogsértő elutasítása miatt el voltak zárva attól, hogy a megismétlendő eljárásban felveendő bizonyítékaikat előadják.
- [13] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) és (2) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [14] 2.1. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett bírói döntést követő 60 napon túl, a 61. napon nyújtották be [Abtv. 30. § (1) bekezdés], ami azonban az Ügyrend 28. § (2) bekezdése értelmében határidőben benyújtottnak tekintendő, mivel a határidő utolsó napja munkaszüneti napra esett.
- [15] Az indítvány tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozók jogosultságát megalapozza [Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság által az indítványozók szerint vizsgálandó bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alaptörvény megsértett rendelkezését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont], továbbá tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont]. Az indítvány tartalmaz kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].
- [16] Az indítvány megfelel annak a tartalmi feltételnek, mely szerint – az indítványozók állítása alapján – az indítványozók Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont]. Az indítványozók jogosultnak tekinthetők [Abtv. 51. § (1) bekezdés]. Az indítványozók érintettnek tekinthetők (Abtv. 27. §). Az indítvány továbbá megfelel annak a tartalmi feltételnek, mely szerint az indítványozók a jogorvoslati lehetőségeiket már kimerítették, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számukra biztosítva [Abtv. 27. § (1) bekezdés b) pont].
- [17] 2.2. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség kételye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [18] Az alkotmányjogi panasz, figyelemmel az Alkotmánybíróság Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével, továbbá a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével összefüggő, jelen alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából releváns gyakorlatára, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem fogalmaz meg. Az Alkotmánybíróságnak ezért azt kellett értékelnie, hogy az indítvány felveti-e a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség kételyét.
- [19] Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően az Alkotmánybíróság hatáskörébe kizárólag a bírói döntéseknek az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi

jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}.

- [20] Az alkotmányjogi panaszban az indítványozók a tulajdonhoz való joguk sérelmére abban az összefüggésben hivatkoztak, hogy a bíróságok általuk tévesnek vélt ítéletei miatt a várható nyereségük a tulajdonhoz való joguk korlátozása okán maradt el. Ebben a körben hivatkoztak ugyan az indítványozók a tulajdonjog korlátozására, de valójában nem adtak elő olyan érvet, ami alkotmányjogi értelemben összefügg a tulajdonhoz való jog korlátozásával. Vitatták a bíróságok jogértelmezését, eltérően értelmezték a vizsgálat tárgyává tett szerződéseket, kétségbe vonták azt, hogy a jogviszony fennállásával összefüggésben keletkezett költségeket kinek kell viselniük. Ezek azonban nem mutatnak túl a bíróságok álláspontjának szakjogi alapon álló vitatásán, nem vetik fel az ítéletekkel kapcsolatosan az alaptörvény-ellenesség kételyét. Annak megítélése ugyanis, hogy az indítványozók a perbeli ingatlanok művelési ágak megfelelő termelésbe hozatalára kötelesek voltak-e, illetőleg ezen feladatok elvégzése esetén jogosultak-e a perbeli alperessel szemben a költségeik megtérítését igényelni, különös figyelemmel a felek között megkötött szerződések rendelkezéseire, olyan szakjogi-törvényértelmezési, illetőleg tényállás-megállapítási és bizonyítási kérdés, mely az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül esik.
- [21] Az indítványozók a tisztességes bírói eljárásból való jog sérelmét és a jogorvoslatból való jog sérelmét egymással összefüggésben állították, hiszen lényegében arra hivatkoztak, hogy a másodlagos és harmadlagos kereseti kérelmeik másodfokú bíróság általi eldöntése egyszerre vezetett a bizonyítékaik és indítványaik előterjesztésének ellehetetlenüléséhez, továbbá a rendes jogorvoslati út igénybevételének kizártságához. Ebben a körben az Alkotmánybíróság elsősorban az állítások szakjogi alapjainak tisztázására fókuszált. Az indítványozók az indítványból is megállapíthatóan tudatában vannak az eshetőleges kereseti kérelem jellemzőinek, azonban alkotmányjogi panaszukban azonosnak tekintették azt a két esetet, amikor a bíróság nem dönt egyes eshetőleges kérelmekről (az elsődleges kereseti kérelem megalapozottsága miatt), illetőleg amikor a bíróság nem folytatja le a bizonyítási eljárást. Az indítványozók olyan kijelentéseket tettek, hogy a bíróság akarata ellenére nem vezethettek bizonyítást, továbbá bizonyítékaikat az elsőfokú bíróság nem vizsgálta. Előadásukból az sejlik fel, mintha az elsőfokon eljáró bíróság eljárásjogi eszközökkel ellehetetlenítette volna a bizonyítást vagy legalábbis figyelmen kívül hagyta volna az indítványaikat. Erre azonban semmilyen konkrétumot nem hoztak fel, nem állítottak egyetlen olyan helyzetet sem, ami arra engedne következtetni, hogy az elsőfokon eljáró bíróság a bizonyítás lefolytatását megnehezítette vagy ellehetetlenítette volna. Mivel az indítványozók az elsőfokú eljárás során még nem tudhatták, hogy eshetőleges kérelmeik közül melyeknek fog helyt adni a bíróság, így peres félként evidens érdekük az volt, hogy eshetőleges kereseti kérelmükben valamennyi kérelmük vonatkozásában megtegyék állításaikat és minden bizonyítékot a bíróság elé tárjanak, indítványaikat pedig egyaránt megtegyék minden kérelmük vonatkozásában. Ráadásul ellenkező indítványozói előadás hiányában az sem evidens, hogy az eshetőleges kérelmek (mint eltérő anyagi jogi jogkövetkezmények) mellett vannak-e egyáltalán különbségek a bizonyítandó tények tekintetében. A rendelkezésre álló ítéletek alapján azonban az indítványozók az alapügyben a beszerzett bizonyítékokkal kapcsolatban nem fogalmaztak meg konkrét aggályokat, csak a bizonyítékok mikénti értelmezését vitatták. A Kúria pedig az ítélet indokolásának [74]–[75] bekezdéseiben konkrétan is kifejtette, hogy az ítélet tábla a helyesen megállapított tényállásból vont le eltérő jogi következtetést, azaz jogszerűen anyagi jogi felülbírálatot végzett, továbbá a másodlagos és harmadlagos kérelmeket nem bizonyítottóság hiányában utasította el (lásd a Fővárosi Ítélet tábla ítéletének [34]–[37] bekezdéseit).
- [22] Az Alkotmánybíróság a 24/2018. (XII. 28.) AB határozatában a látszólagos keresethalmazat intézményével összefüggésben azt rögzítette, hogy amennyiben a bíróság az elsődleges kereseti kérelmet nem találja alaposnak, a bíróságnak szükségképpen meg kell vizsgálnia és el kell bírálnia a másodlagos kereseti kérelmet is (részletesen lásd: Indokolás [18]–[22]), melynek elmaradása felvetheti a tisztességes bírói eljárásból való jog sérelmét. Jelen esetben a Fővárosi Ítélet tábla ítéletében nem csupán formálisan, hanem tartalmilag is elbírálta az indítványozók másodlagos és harmadlagos kereseti kérelmet, ahogyan azt a Kúria felülvizsgálati ítélete is egyértelműen megállapította (Indokolás [75]).

- [23] Az indítványozók a jogorvoslathoz való jog sérelmét lényegében a fentiekben foglalt – általuk tisztességtelennek tartott – eljárás okszerű következménynek tartják, hiszen evidensnek tekintik azt, hogy az eshetőleges kérelmekhez „eshetőleges” eljárások is tartoznának. Ezzel szemben azonban a támadott ítéletekből – érdemben ellenkező indítványozói érvek hiányában – az a következtetés vonható le, hogy a másodfokú eljárásban mindössze annyi történt, hogy az ítéletábra az elsőfokú eljárás során teljeskörűen lefolytatott bizonyítási eljárás alapján felállított tényállás nyomán és az indítványozók által előterjesztett kereseti kérelmek keretein belül, de az elsőfokú ítélettől eltérően döntött. Az indítvány ebben a körben lényegében arra a kérdésre hegyezhető ki, hogy a másodfokon eljáró bíróság megváltoztathatja-e az elsőfokon eljáró bíróság ítéletét. Az indítványozók azonban eljárásjogi szabály alaptörvény-ellenességére nem hivatkoztak, így ebben a kérdésben az Alkotmánybíróságnak nem kellett döntenie.
- [24] Mindezek fényében az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy az indítványozók általánosságban hivatkoztak ugyan egyes eljárási szabályok megsértésére, de ezek az indítvány érdemi elbírálását még nem teszik lehetővé. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozók nem értenek egyet a bíróságok anyagi jogi jogértelmezésen alapuló döntésével, valamint annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntések alaptörvényellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Az indítványozók az alkotmányjogi panaszban a bíróságok indítványozóképtől eltérő jogértelmezését vitatták, ami a fentiek szerint szakjogi-törvényességi, és nem pedig alkotmányossági kérdésnek tekinthető, ekként az Alkotmánybíróság hatáskörén kétséget kizáróan kívül esik, függetlenül az indítványozók érveinek helytállóságától vagy azok esetleges helytelenségétől.
- [25] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozók panasza a sérelmezett döntésekkel kapcsolatban nem állított bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességi kételet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel, ennek megfelelően az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételnek.
- [26] 3. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2023. április 18.

Dr. Salamon László s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1450/2022.

